

Belgische delegatie distantieert zich van IPU-resolutie over het principe van niet-interventie in de binnenlandse aangelegenheden van staten

Tijdens de IPU-Assemblee in Dhaka, Bangladesh (1-5 april 2017) besprak de Eerste Commissie (Vrede en internationale veiligheid) een resolutie over de rol van het parlement in het voorkomen van buitenlandse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van soevereine staten.

De [ontwerpresolutie](#) die de co-rapporteurs uit Cyprus en Rusland voorstelden werd in de Twaalf Plus Groep (de groep van de Westerse landen) slecht ontvangen, omdat ze als zeer eenzijdig werd beschouwd. Meer bepaald vonden vele delegaties, ook de Belgische, dat de tekst het principe van niet-inmenging verabsoluteerde en respect voor de mensenrechten als een puur interne aangelegenheid afdeed.

De Belgische delegatie wees er ook op dat de IPU in 2015 al een [resolutie](#) over een gelijkaardig onderwerp aangenomen had. Die resolutie, waarvoor senator Philippe Mahoux een van de rapporteurs was, was veel evenwichtiger.

Er werden meer dan 140, vaak zeer substantiële [amendementen](#) ingediend. Duitsland stelde zelfs een amendement voor om de ontwerpresolutie als geheel zonder verdere discussie te verwerpen. Zover gingen de [Belgische amendementen](#) niet: zij beoogden vooral het raakvlak tussen niet-inmenging en respect voor de mensenrechten juist te bepalen.

In de Twaalf Plus Groep werd beslist om in eerste instantie het radicale Duitse amendement te steunen. Sommigen, bijvoorbeeld dhr. Mahoux, waarschuwden nochtans dat het amendement in de commissie geen kans maakte en dat het weigeren van elke discussie kwaad bloed zou zetten en het juist moeilijker zou maken om in de commissie nog tot een consensus te komen. Uit de andere amendementen van de leden maakte de Twaalf Plus Groep een selectie wanneer er concurrerende amendementen betreffende eenzelfde paragraaf waren.

Het radicale Duitse amendement werd in de commissie verworpen. Bij de bespreking van de overige amendementen bleek duidelijk dat de Twaalf Plus Groep met zijn fundamentele bezwaren tegen de tekst grotendeels alleen stond. Op voorstel van Zwitserland werd de titel van de resolutie nog gewijzigd tot: “De rol van het parlement in de eerbiediging van het principe van niet-interventie in de binnenlandse aangelegenheden van staten”.

De Belgische delegatie oordeelde dat de geamendeerde tekst weliswaar evenwichtiger was dan de oorspronkelijke maar dat hij geen duidelijke lijn meer had en onleesbaar geworden was. Wat een centrale boodschap van de resolutie had moeten zijn, namelijk dat geen enkele staat in naam van de nationale soevereiniteit voor zichzelf kan beslissen wat het betekent om de mensenrechten te respecteren, kwam volgens haar niet voldoende uit de verf.

Daarom onthield de delegatie zich bij de stemming in commissie over de tekst als geheel. Andere landen van de Twaalf Plus Groep stemden tegen, maar er waren er ook die voor stemden. De commissie keurde de tekst uiteindelijk goed met 44 stemmen voor, 10 stemmen tegen en een onthouding.

In de plenaire Assemblee vroeg geen enkele delegatie de stemming. De [resolutie](#) werd dus bij consensus goedgekeurd, maar 16 landen lieten bij monde van de voorzitter van de Twaalf Plus Groep, dhr. Duarte Pacheco (Portugal), hun [voorbehoud](#) optekenen bij de tekst als geheel. Naast België waren dat: Canada, Denemarken, Duitsland, Finland, Ierland, Letland, Malta, Noorwegen, Nederland, Oekraïne, Portugal, Roemenië, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland.

Het is uitzonderlijk dat de Belgische delegatie afstand neemt van een IPU-resolutie en meer algemeen dat zoveel landen voorbehoud maken bij de volledige tekst van een resolutie.